

“On posluša in nam odgovarja”

»Et in meditatione mea exardescit ignis.« — In med mojo meditacijo je ogenj zagorel. — Zato greš molit, da postaneš ogenj, živi plamen, ki bo dajal toploto in svetlobo. Ko ne veš, kako naprej, ko čutiš, da ugašaš, in če ne moreš vreči na ogenj velikih dišečih polen, vrzi nanj vsaj veje in listje drobnih ustnih molitev, vzdikov, ki bodo vzdrževali ogenj. — In koristno boš porabil svoj čas. (Pot, 92)

25. oktober

Kadar želimo zares odkriti svoje srce, bomo, če smo iskreni in preprosti, iskali nasvet pri ljudeh, ki nas imajo radi, ki nas razumejo: pogovor z očetom, z materjo, z ženo, z možem, z bratom, s prijateljem. To je že dialog, četudi pogosto bolj kot poslušati želimo povedati, kar se nam dogaja, se razkriti. Začnimo se tako obnašati do Boga, prepričani, da nas On posluša in nam odgovarja; tako bomo pozorni nanj in bomo odkrili svojo vest v ponižnem pogovoru, da bi mu zaupno povedali o vsem, kar utripa v naši glavi in v našem srcu: veselje, žalost, upi, neprijetnosti, uspehi, porazi, vse do najmanjših podrobnosti našega dne. Kajti prepričali se bomo, da vse v zvezi z nami zanima našega nebeškega Očeta. (...)

Tako bomo, skoraj brez da bi se zavedali, hodili naprej z božjimi koraki, trdnimi in krepkimi, v katerih je okusiti notranje prepričanje, da skupaj z Gospodom najdemo radost tudi v bolečini, v odpovedi, v trpljenju. Kakšna moč za božjega otroka, ko se zaveda tolikšne bližine svojega Očeta! Zato, naj se zgodi, kar hoče, sem trden, gotov s teboj, moj Gospod in Oče, ki si moja skala in moja trdnjava. *(Božji prijatelji, 245-246)*
